

ПИСМО V

Цариградъ 184 г.

Пожеланимъ ми приятелю!

Лъжата вече се свърши! Вече ще почнатъ испититѣ за онѣзи, които сж свършили тукъ курса си по Старогреческия езикъ съ классикеритѣ и поетитѣ, по Латинския и Френския языкъ, които се уведоха едва минѣлата година, по физиката, Астрономията, Математиката, Химията, Географията и Философията състояща отъ 4 тома: Логика, Психология, Етика и пр. Още при тѣзи цѣлия Вѣтхия и Новия завѣтъ, Катохизисъ, Догматическото Богословие и пр., за да можемъ да станемъ и попове и владици, ако щемъ! Нъ за мене станъ едно исключение. Защото тукъ на Царигражданина Хаджи Христка отъ Вешникташъ, който търгува съ Котленитѣ по абаджилжа, му писали отъ Котелъ, да имъ пазари единъ учителъ, който е свършилъ курса си тѣзи година съ Еллиниката и пр. въ Куручешме, като тѣхния Еллиникосъ учителъ Райно Котленина, умрѣлъ. Той бѣше пазарилъ единъ мой съквартирантинъ и съученикъ Гръкъ, Тодора Иларидисъ отъ Ганохора. нъ като му казали други, че за Котелъ учителя трѣбва да знае и българския езикъ и му посочили мене, като най-сгоденъ за тамъ, той дохожда при мене и съ много кандърмаци ме убѣди да склонѣ на 5000 гроша годишна плата, която се сматраше тогава не за малко, защото и въ Куручешме на второстепеннитѣ учители толкозъ имъ плащаха. А главното бѣше че Котлянитѣ му писали, непременно да пристигнѣ тамъ на Петровъ-денъ (29 Юния 1842 г.). Това, като съобщихъ на Директора Самуика и на другитѣ учители, всички оставаха съгласни, да ме пустятъ, да си върви безъ испитъ, за-